

PRESSEMEDDELELSE NR. 76/24

Luxembourg den 30. april 2024

Domstolens dom i sag C-178/22 | Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bolzano

Privatlivets fred og retsforfølgning af alvorlige lovovertrædelser: Den domstol, der skal tage stilling til, om der skal gives adgang til trafikdata for at identificere gerningsmændene til en lovovertrædelse, som den nationale lovgivning giver en mulig adgang til med henblik på strafforfølgelse, skal kunne nægte eller begrænse denne adgang

Ifølge italiensk lovgivning er groft tyveri blandt de lovovertrædelser, der kan begrunde indhentelse af trafikdata hos en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester efter forudgående tilladelse fra en dommer. Domstolen fastslår, at der kun kan gives adgang til sådanne data vedrørende personer, der er mistænkt for at være involveret i en alvorlig lovovertrædelse, og præciserer, at det tilkommer medlemsstaterne at definere de »alvorlige lovovertrædelser«. Den domstol, der er ansvarlig for at tillade denne adgang, skal imidlertid kunne nægte eller begrænse den nævnte adgang, når den konstaterer, at det indgreb i den grundlæggende ret til respekt for privatlivet og beskyttelse af personoplysninger, der sker ved denne adgang, er alvorligt, selv om det er åbenbart, at den omhandlede lovovertrædelse ikke er alvorlig i betragtning af de fremherskende samfundsforhold i den pågældende medlemsstat.

Som led i en strafferetlig efterforskning vedrørende groft tyveri af to mobiltelefoner har anklagemyndigheden i Bolzano (Italien) anmodet en italiensk ret om tilladelse til at indhente trafikdata fra de stjålne telefoner hos samtlige telefonselskaber for at kunne identificere de skyldige i tyveriet. Den italienske ret er i tvivl om, hvorvidt den italienske lov, som denne anmodning er baseret på, er forenelig med EU-direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation¹, idet denne lov fastsætter bestemmelse om retsforfølgning af lovovertrædelser, der forvolder begrænset social uro, som ikke kan begrunde et alvorligt indgreb i den grundlæggende ret til respekt for privatlivet og beskyttelse af personoplysninger, og idet de italienske retter ikke har nogen skønsmargen med hensyn til den konkrete alvor af den pågældende lovovertrædelse.

I sin dom fastslår Domstolen, at det indgreb i disse grundlæggende rettigheder, der sker ved adgangen til trafikdata, kan kvalificeres som alvorligt, og den udtaler, at en sådan adgang kun kan gives med hensyn til data vedrørende personer, der er mistænkt for at være involveret i en alvorlig lovovertrædelse. Den præciserer, at det tilkommer medlemsstaterne at definere de »alvorlige lovovertrædelser« med henblik på anvendelsen af det pågældende direktiv. Straffelovgivningen henhører nemlig under medlemsstaternes kompetence i det omfang, Unionen ikke har lovgivet på området.

Medlemsstaterne kan imidlertid ikke fordreje begrebet »alvorlig lovovertrædelse« og i videre forstand begrebet »grov kriminalitet« ved heri at inkludere lovovertrædelser, som åbenbart ikke er alvorlige i betragtning af de fremherskende samfundsforhold i den pågældende medlemsstat, selv om denne medlemsstats lovgiver har bestemt, at de skal straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst tre år. Domstolen præciserer på dette punkt, at en tærskel, der er fastsat ved henvisning til en sådan straf, ikke i denne henseende forekommer at være

uforholdsmæssigt lav. Fastsættelsen af en tærskel, hvorfra den maksimale fængselsstraf, som en lovovertrædelse straffes med, kan begrunde, at denne lovovertrædelse kvalificeres som en alvorlig lovovertrædelse, er i øvrigt ikke nødvendigvis i modstrid med proportionalitetsprincippet.

Bl.a. med henblik på at efterprøve, at der ikke er sket en fordrejning af begrebet »grov kriminalitet«, er det ikke desto mindre afgørende, at adgangen til de lagrede data er undergivet en forudgående kontrol, der foretages af enten en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, når denne adgang indebærer en risiko for et alvorligt indgreb i den berørte persons grundlæggende rettigheder.

Endvidere skal den retsinstans eller den uafhængige administrative enhed, som foretager denne forudgående kontrol, kunne nægte eller begrænse denne adgang, når den konstaterer, at indgrebet i de grundlæggende rettigheder er alvorligt, selv om det er åbenbart, at den omhandlede lovovertrædelse ikke i praksis falder ind under grov kriminalitet i betragtning af de fremherskende samfundsforhold i den pågældende medlemsstat. Den skal nemlig være i stand til at sikre en rimelig ligevægt mellem, hvad der er nødvendigt af hensyn til efterforskningen, og den grundlæggende ret til respekt for privatlivet og beskyttelse af personoplysninger.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse. Denne afgørelse er på tilsvarende måde bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og eventuelt et resumé](#) af dommen offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127.

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎(+32) 2 2964106.

Følg Domstolen online!

¹ Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2002/58/EF](#) af 12.7.2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor.